

"Η όποια τών διαγνωστῶν μας διποστελλομένη συνεργασία και μή συνδευομένη ύπό δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται υπ' ὅψιν"

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» τιμᾶται παντοῦ δραχμάς 4. Η αὐθαίρετης όπερτίμησίς του παρά τῶν Υποπρακτορείων διπαγγορεύεται.

Πολλοὶ διαγνῶσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ βιβλία τῶν μηνιαίων ἑκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ δοιά δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Τοὺς ἀπαντῶμεν διτὶ ἀρκεῖ νὰ μᾶς στελλουν 8 δραχμάς εἰς γραμματόσημα δι' ἔκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ στελλωμένα ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ «Υποπρακτορεῖον» τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου των καὶ ἔτσι θὰ τὸ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

ΑΛΕΚΟΝ ΓΚΟΜΟΖΙΑΝ,
Λιδωρίκη.— Μᾶς γράφετε:

«Κύριε διευθυντά,
Διὰ τῆς παρούσης μου ἐπιστολῆς θὰ λάβητε τετράστιχα τινα, τὴν ἥλην πρὸς συγκραφήν των μετὰ κόπου ἐποίησα. Ταῦτα ἀν καὶ ποσῶς δύμοιάζουν διὰ τῶν κοινῶν λαϊκῶν τετραστίχων, δύμως δὲν εἶναι ἀντιγραφαὶ τῶν. Συνεπῶς ἐντὸς τούτων δὲν θὰ εὕρητε ὑψηλάς ἐννοίας καὶ πρωτοτύπους λιδέας, ἀλλ' ἐντὸς τούτων, λέγω, θὰ ἀπολαύσητε λυρισμὸν, καὶ θὰ αἰσθανθῆτε συμπόνοιαν. Εάν ἀπὸ τὰ πέντε αὐτὰ τετράστιχα κρίνετε τινα δημοσιεύσημα, δύνασθε νὰ τὰ δημοσιεύσητε χωρὶς καῦν νὰ μεταβληθῇ ἡ ἐννοια ἐνὸς ἐκάστου τούτων, διότι οὐδεμίαν σχεδὸν σύνδεσι ἔχουσι μεταξὺ τῶν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως».

Δυστυχῶς δύμως τὰ τετράστιχά σας δὲν εἶναι ἐπιτυχῆ. Ιδού π. χ. δύο ἔξι αὐτῶν:

Γράμμα, στὰ χέρια ποὺ
(θὰ πάς),
Σφιχτά χαιρέτησέ τα.
Κι' ἔταν θὰ σὲ διαθάσαι
(ζουνε)
Συδ μάτια, φίλησέ τα.

Βλέπεις ἔκει τὸν πλά
(τανο).
Τὸν ἀστραποκαμένο;
Εἴμαι... ἔγώ ποὺ ἀγαπῶ
Κι' ἀγάπη δὲν προσ
(μένω).

Διαβάστε τὰ δημοτικά μας,
διστιχά σὲ μιὰ σχετική λαϊκή γραφική συλλογή. Θὰ δηγε-

ἔκει ὅτι σὲ δυὸ στίχους περικλείεται δλόκληρος κόσμος ποιητικός. Κάθε διστιχό εἶναι κι" ἔνα ποιητικό διαμάντι. "Ἔτσι θὰ καταλάβετε τὶ χρειάζεται γιὰ νὰ γραφῇ ἔνα καλὸ τετράστιχο. Καὶ θὰ γράψετε — σᾶς τὸ εὐχόμεθα καλύτερα πράγματα.

ΜΙΚΡΗΝ ΑΙΓΙΩΤΙΣΣΑΝ, Αιγιον. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολὴ σας:

«Ἄξιότιμε Κύριε Διευθυντά. Σᾶς ἀποστέλω τὸ ποιημά μου ὅπως ἔξετασθῇ ύπὸ τῆς ἐμπίρου κρίσεώς σας. Ἐπικαλούμασι τὴν ἐπιείκειάν σας ἀλλὰ καὶ αὔστηράν καὶ δικαίαν κρίσιν ὑμῶν, πρὸς ἐμέ...

Μεθ' ὑπολήψεως
«ΜΙΚΡΗ ΑΙΓΙΩΤΗΣΑ» — Αιγιον»

Τὸ ποιημά σας δὲν εἶναι καθόλου καλὸ δυστυχῶς. Πρωτόλειον καὶ τίποτε περισσότερον. Ιδού:

«ΔΕΝ ΘΥΜΑΣΑΙ ΤΙΠΟΤΕ;»

Εἰς τὸν κῆπον, μακράν ἐκ τοῦ κόσμου, κάποια νύχτα με φεγγάρι μαγικὸν ἐνθυμίσου, ποὺ περάσαμε φῶς μου, ἐνα δράδυ, τρελό, ἐρωτικό.

«Ολὴ νύχτα γι' ἀγάπη
(μιλοῦσα
καὶ σὺ τόσον γελοῦσες
(γλυκά,
στὴν ἀγκάλῃ σφικτά
(σὲ κρατοῦσα
κι' ἡ καρδιά μου χτυ·
(ποῦσε μυστικά.

Ἐνθυμίσου γλυκειά
(μου σειρήνα
ποὺ μοῦ εἰπες πῶς θὰ
(μ' ἀγαπᾶς
ἐνθυμίσου τὰ δράδυα
(έκεΐνα
καὶ μὴν θέλης μακρύα
(μου νὰ πᾶς.

Ξέχασες τὴν ἀγάπη
(μας κείνη
Ξέχασες τὰ θερμά τὰ
(φιλιά
Ξέχασες τὴν λαμπρά
(τὴν σελήνη
καὶ τῆς νύχτας τὴν
(ώραια σιγαλιά.

Μόνος τώρα πολὺ ὑπο-
(φέρω
νοσταλγῶ «τὴν πρωτέ-
(ρα μου χαρά»
τὴν δοπίαν ποτὲ δὲν
(θὰ εὕρω
παρὰ μόνον μὲ τῆς
(σκέψης τὰ φτερά.

Μή γράφετε πρὸς τὸ πα-
ρὸν στίχους. Διαβάζετε πο-
νησιν. Καὶ ἀργότερα ξαν-
δοκιμάζετε. Αὐτή εἶναι ἡ ελ-
λικρινής συμβουλή μας.

Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ,
Θεσσαλονίκην.—Τὸ «Μπουκέ-
το» θὰ δημοσιεύσῃ λίαν προ-
σεχῶς καὶ νέα ἐκλεκτά ἀνα-
γνώσματα. Πολλοὶ μᾶς

γράφουν πράγματι ὅτι τὰ
ἀναγνώσματά μας εἶναι τὰ
καλύτερα ἔξι δλῶν τῶν πε-
ριοδικῶν καὶ τῶν ἐφημερ-
ίδων ἀκόμη. Διαβάστε ἐπίσης
στὸ χριστουγεννιάτικο φύ-
λο τὴν περὶ γυναικῶν μελέ-
την τῆς Ντελλό. Εἶναι ἀρι-
στουργηματική.

ΔΕ ΚΆΔΕ ΚΟΥΤΙ ΠΟΥΔΡΑΦ ΠΟΜΠΕΙΑ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ "ΠΟΜΠΕΙΑ" ΜΕ ΤΗΝ ΜΠΑΕ ΤΑΙΝΙΑ
"ΜΗΝΥΤΩΡ.."